

DE FRIE DANSKE

Nº 2.

Januar 1942

1 Aarg.

NYTAAR.

Saa sluttede Aaret 1941 med en ny nazistisk Rædselsdaad. Fra Norge kommer det Budskab om elleve nye Dødsdomme, der omgaaende blev fuldbyrdet. Disse elleve Mænd døde for Fædrelandet, og de vil aldrig blive glemt i Norge eller andetsteds hvor Frihedens og Retfærdighedens Aand lever.

De tyske "Beskyttere" paastaar at disse Mænd havde gjort sig skyldig i Spionage og Franc-tireur-virksomhed, men er det mon ikke, i lige saa høj Grad, et Udslag af Tyskernes Raseri over deres Magtesløshed overfor Nordmændenes ukuelige Fædrelandskærlighed. Denne norske Patriotisme viser sig stadig modstandsdygtig, baade overfor Trusler af Herrn Joseph Terboven og Lokketoner fra Quisling og hans Hird af nazistiske Landsforrædere.

En anden Ting, der gaar Tyskerne paa Nerverne, er de smaa raske "Raids" som Englænderne foretager langs den norske Kyst. Forleden Morgen rettede en Afdeling "Commanders" (særligt uddannede Stødtropper), i Samarbejde med Flaaden og Luftvaabenet, et Angreb mod to norske Kystbyer. Krigsskibene, der alle blev navigeret af norske Lodser, sejlede ind i den lange Fjord, ca. 300 km. nord for Bergen og ankom til Bestemmelsesstedet ved Ti-tiden om Morgenen, medens det endnu var mørkt. Flyverne gik ind over Byen og nedkastede Røgbomber, hvorefter Landgangen fra Skibene fandt Sted. Voldsomme Gadekampe udbrød over hele Byen, hvorunder samtlige Tyskere blev enten dræbt eller taget til Fange. Ialt dræbtes der 120 Tyskere medens 95 andre bragtes tilbage som Fanger tilligemed 9 "Quislinger". En Fabrik blev ødelagt og en Række Skibe blev sænket. Ca. Kl. 15.45 forlod Englænderne Byen.

.....

I Libyen ser det ud til at General Rommel nu er kommet i Knibe, og vil blive tvunget til at møde de engelske Tankstyrker i en afgørende Kamp, en Kamp, der muligvis vil blive den sidste i " italiensk" Afrika.

.....

Fra Østfronten melder Russerne stadig Fremgang. Ved Tula har Russerne i de sidste Dage drevet Tyskerne ca. 100 Km. tilbage og nærmere Moskva staar Sovjettropperne nu kun 16 Km. fra Maloyaroslavetz. Paa Krim har Russerne tilbageerobret Kertch og Feodosia og truer derved Tyskerne ved Sevastopol.

.....

Endelig er Legenden om Hitlers Uovervindelighed blevet brudt. Den sidste maaned i Aaret 1941 har bragt Forandring i Krigsbilledet. Vi kan nu se Afgørelsen nærme sig og Dagen er ikke fjern, den Dag, da en Storm vil bryde over Danmark og blæse bort alt det Skarn og Rak, der fæg over Grænsen den 9 April 1940.

ØJDELIGT NYTAAR.

.....

FORRÆDERIET MOD DEN HVIDE RACE.

Denne Krig, der for lange Tider skal bestemme, hvordan Verden skal regeres, har faaet to nye Deltagere: Amerika & Japan. Amerika har sine Forbundsfæller, og Japan har sine. Men hvor skændigt, at sidstnævntes Forbundsfæller ikke er farvede - men hvide Folk. Hvide Folk, der ikke skyer noget Middel, fordi de svæver i den - ak saa forfængelige Tro, at det kan lykkes dem at underlægge sig hele Jordkloden, hvis blot de sørger for at de har de rigtige Folk med sig.

Disse Folk er gaaet ind i et nært Samarbejde med Japanerne - et Folk, hvis Psyke er saa forskelligt fra den hvide Races som Nat fra Dag. Nazisme og Fascisme har gjort, hvad der stod i deres Magt for at indpode det tyske og det italienske Folk den samme Psyke - og desværre for de paagældende Folk med noget Resultat. Et meget sørgeligt Resultat for to Folk, der vil kaldes civiliserede, selve "Europas Genrejserer". Disse Folk er gaaet ind i et intimt Samarbejde med Japanerne, men er det af Interesse for Japanernes Velfærd? Nej, det er ren og skær Magtbegær.

For at opnaa endnu mere Magt i Verden er disse to Stater villige til at sælge den hvide Race til de smaa gule Japanere. Hvis Ambition længe har været at kunne oversvømme Verden. Det er ikke uden Grund, at der tales om den "gule Fare" - den eksisterer, og idag er den maaske større end nogensinde, fordi den finder Genklang hos hvide Stater.

I Aarevis har Kineserne, dette gamle, fredseltskonde Kulturfolk, forsvaret sig mod Japans Overgreb, ombøjet af hele den civiliserede Verdens Sympati. Tyskerne og Italienerne har dog selvfølgelig jublet over de velmente japanske Forsøg paa at komme den ældgamle kinesiske Kultur til Livs, men det turde ogsaa være en kendt Sag, at disse Folk ringeagter alt, hvad der kommer ind under Begrebet KULTUR.

Det fører vidtgaaende Forpligtelser med sig at høre til den hvide Race, men dette glemmes - eller rettere negligeres ganske af de to Diktaturstater. Med Jernhøle forsøger de at tiltrampe sig Verdensherredømmet. I Stedet opnaar de kun at forarme Europa - den Del af Europa, der er tvunget ind under de to Rigers "Beskyttelse". Dette vil i Franss sige, at disse Lande plyndres for alt af Værdi, deres økonomiske Liv lægges øde! (Tyskland skylder i Øjeblikket Danmark nær op til 3 Milliarder, et sørgeligt stort Tal, naar man tager i Betragtning, at Tyskland aldrig vil blive i Stand til at betale saameget som en Øre tilbage).

Disse to Lande er gaaet paa Akkord med Japanerne, en Akkord som kun de særlig indviende har noget Kendskab til, men en Akkord, der givet vilde betyde den hvide Races Undertrykkelse i Løbet af Aarene, hvis ikke de store Demokratier var i Stand til at modstaa disse Angreb af Fremagtpagtens Lande. Skal vi, der mærker den tyske "Beskyttelses" Velsignelser ganske rolig sætte os til at se paa, at andre kæmper for os, ganske rolig vente paa, at Sejren skal blive deres?

NEJ, enhver af os maa yde sit Bidrag til Tilintetgørelsen af disse Forrædere af den hvide Race. Jeg indrømmer, at det kan synes vanskeligt at gøre noget positivt i Øjeblikket, men det er hver Danskers fligt at benytte enhver given Lejlighed til at modarbejde de tyske Planer.

Ofte forsøges disse Planer ført ud i Livet af Folk, der er danske Statsborgere og endda har Sæde i Regeringen (Fritz Clausen og Erik Scavenius, nehholdsvis den latterligste og den farligste Politiker i Danmarks Historie). Planerne mod Danmarks Selvstændighed forlenes ofte med et skær af, at det er i alle Danskes Interesse, men vi maa vide at skelne mellem godt og ondt, og det er min faste Overbevisning, at det danske Folk formaar at se igennem al Camouflage.

Nu maa vi staa fast. Vi har allerede gjort Indrømmelser nok over for Tyskerne, og vi kan ikke være med til at forraade den hvide Race til Japannerne - derfor maa vi være paa vor Post over for alle Forsøg paa at loka det danske Folk ind i den nazistiske Front - og vi maa paa enhver tænkelig Maade give vort Mishag til Kende, naar disse Forsøg gøres.

Staa fast nu, der er ikke langt til Vejs ende.

EPICURUS.

.....

TIL ORIENTERING.

Under den 19. Nov. 1941 afrejste Minister Mohr fra Berlin til København. Forinden han afrejste, forespurgte han i det tyske Udenrigsministerium, om der var noget Bud at overbringe i Danmark. Herpaa svarede benægtende. Torsdag den 20. om Formiddagen aflagde han Besøg i det danske Udenrigsministerium, men der forhandlede intet af Betydning.

Torsdag Eftermiddag indfandt den tyske Befuldmægtigede v. Renthe-Fink sig i Udenrigsministeriet med et, som han kaldte det særdeles smigrende Tilbud til den danske Regering, om at tilslutte sig Aantikominternpagten. (Om dennes Ordlyd se Dagspressen for 25. November).

Det præciseredes fra tysk Side, at det var et Ønske og ikke et Krav, men man saa gerne, at Danmark sluttede sig til. Torsdag sammenkaldtes til et Ministermøde, hvor Sagen forelagdes. Stauning, Scavenius, Kjærboel Thune Jacobsen og Gunnar Larsen vilde stemme for Underskrivelsen, medens Halfdan Henriksen, Knud Kristensen, Buhl, Bording, Jørgen Jørgensen, Brorsen og Fibiger stemte imod. I Løbet af Fredagen forværredes Situationen betydeligt, idet det nu i en Note fra v. Ribbentrop betydedes, at det ikke længere var et Ønske, men et Krav. Kongen kunde ikke afholde Statsraad før Lørdag, og inden dette havde fundet Sted, havde v. Ribbentrop ringet og forlangt Svar inden Søndag Eftermiddag Kl. 4., idet man ikke kunde vente til Sagen var forelagt Tingene, da man ikke tog Hensyn til saadanne parlamentariske Dikkedarer. Inden Statsraadet havde v. Renthe-Fink overbragt Meddelelsen om, at saafremt et bejaende Svar ikke forelaa inden Kl. 4, vilde Tyskland tage følgende Forholdregler:

Overenskomsten af 9. April vilde blive opsagt med 24 Timers Varsel. Handelsforhandlingerne vilde blive afbrudt og endelig vilde Ministrene sikkert blive udskiftet. At man fra tysk Side mente det alvorligt kan ses deraf, at de tyske Tropper her i Landet blev haldt i Alarmberedskab Natten mellem Lørdag og Søndag, for at kunne besætte Ministerierne, Administrationsbygningerne o. s. v. Endvidere blev det fra tysk Side sagt, at den tyske Gestapo vilde overtage Politibevogtningen her i Landet.

Stillet overfor disse Kendsgerninger gik man til Statsraad. Her vilde de ovennævnte Ministre, der var for Underskrivelsen, at man straks skulde bøje sig, idet man frygtede en tysk Lydregering. De øvrige Ministre vilde stadigvæk ikke, idet man formodentlig frygtede Konsekvenserne af Underskrivelsen. Kongen var øjensynlig af samme Mening, men tilbød dog at ville skrive under, men han vilde ikke tage Ansvaret og Beslutningen alene, idet han, som han hævdede, ikke var Diktator. Saafremt Rigsdagen vilde dele Ansvaret med ham, var han villig.

Buhl udtalte sig i meget stærke Vendinger imod, og vendte sig direkte imod Scavenius, hvem han i uhyre stærke Udtryk karakteriserede. Knud Kristensen vilde ikke bøje sig, men tilsidst udtalte han, at han følte det, som man nu trykkede ham Revolveren for Brystet, og han gav meget modstræbende efter. Statsraadets Underskrift fulgte derefter.

Imidlertid var Rigsdagen indkaldt til Natmøde Søndag Aften Kl. 9.30. Der var intet ordinært Møde, men kun Partimøder, da man ikke vilde have Fritz Clausen og Konsorter med. Alle Rigsdagsmænd var enige om, at man vilde tiltræde. Socialdemokraterne stillede sig saadan, at de vilde desavouere Stauning og de øvrige soc. Ministre, saafremt Venstre og Konservative holdt fast ved, at nægte at godkende Underskriften. Imidlertid frygtede Tingene, at det danske Folk og navnlig de indflydelsesrige Kredse, der ikke syntes om Kommunisterne, skulde synes, at det var for spinkelt et Grundlag at gaa paa, og at skaffe de norske Tilstande her i Landet. Ligeledes var man enige om, at skulle det danske Folkestyre gaa under, saa vilde man gaa under samlet og ikke delt, som Tilfældet var i dette Spørgsmaal. Derfor vedtoges iet efter ca. 4-1/2 Times Debat at tiltræde Underskrivelsen.

Det maa dog nu være klart for alle Danske, at de ikke er svigtet af deres Repræsentanter paa Tinge, og dette er de sidste Draaber af det edske Bæger, vi har maattet tømme i de sidste halvanden Aar, som vi nu har rukkert ud. Det næste Krav kan forventes at blive stillet om militær Hjælp, og dette vil under ingen Omstændigheder blive opfyldt.

Det danske Folk maa nu være beredt til med et Øjeblikks Varsel at træde ind paa den norske Linie.

LEVE DANMARK.

.....

ET ENIGT EUROPA.

I den sidste Tid er der, i den nazistiske Propaganda, ofte forekommet følgende Sætning, der vist nærmest skal opfattes rent humoristisk: "Hvorledes vil det amerikanske Folk paa 130 Millioner Mennesker kunde taa sig i Kamp mod det enige Europas 250 Millioner Mennesker".

Lad os prøve at finde ud af, hvor enige de besatte Landes Befolkning er med det tyske "Herrenvolk".

For at begynde med det Folk, der viser de færreste Tegn paa Uenighed med Tyskerne; os selv. Det danske Folks Reaktion ved Antikomintern-Pagtens Underskrivelse var et udmærket Udtryk for vore Følelser. Tager man de andre besatte Lande, faar man et endnu bedre Billede af "Enigheden". Se for Eks. paa Norge, Holland, Belgien, Frankrig, Polen, Tjekoslovakiet, Grækenland og Jugoslavien. De mange Henrettelser af nationale Elementer i alle disse Lande tyder egentlig ikke paa Enighed med Tyskerne, selv om disse sidstnævnte forsøger at tilsløre Sandheden ved at paastaa at det drejer sig om jødiske og kommunistiske Urostiftere.

Kun et Sted findes en vis Form for Enighed, nemlig ved Østfronten hvor begge Parter tilsyneladende har faaet samme Ide: at marchere mod Vest.

Denne Undtagelse fra Reglen skyldes maaske det Faktum at Rusland rods alle Dr. Goebbells Udgydelser i baade Skrift og Tale ikke er besat endnu.

Lad os derfor vende tilbage til Rækken af besatte Lande og der tage .Eks. Jugoslavien. Dette Land har kæmpet siden de fremmede Voldsmænd aldtind i det og kæmper til stadighed. Beviset for Rigtigheden af denne paastand er en Hærberetning udsendt fornylig af den jugoslaviske Hær pr. ortbølgesender.

Hærberetningen lyder:

" Den jugoslaviske Hær i Felten under Befalin af General Mihajlovitsj holder stadig sine Positioner mod Fjendens Angreb. Trods Aksehærenes stailige Tryk mod vore Styrker, er disse ikke retireret"-

Bemærk Ordet "Positioner" der er med andre Ord Tale om en regulær Front.

Først naar denne Krigs Historie skal skrives faar man at vide hvor omfattende den Kamp som de serbiske Patrioter fører mod de fremmede Voldsmænd i Virkeligheden er.

De tyske Forsøg paa at bagatellisere det hele til " Kommunistiske Uroligheder", kan ikke føre nogen kritisk Læser paa Vildspor.

En af vore Medarbejdere, der har opholdt sig i mange Aar i Jugoslavi- en, erklærer følgende: " Før Jugoslaviens Erobring fandtes der overhovedet ingen Kommuniste i Landet, og Serbernes Raseri og indædte Had bliver sand- synligvis blot skærpet yderligere, naar de bliver skældt ud for Kommuniste"

Naar man endvidere opdager at "Kommunisterne" ledes af nationale Politikere, der tidligere havde overordentlig stor Indflydelse bliver Sagen om muligt endnu mere klar, det drejer sig simpelthen om en national Rejs- ning mod "de fremmede i Landet".

Denne Rejsning har tilsyneladende flere Centre. I lange Tider har der været hæftige Kampe mellem Serbere og Tyskere umiddelbart vest og syd for Belgrad. Byen Kragujevats er flere Gange forekommet i Rapporterne fra den serbiske Krigsskueplads. Men ogsaa i Bosnien og Makedonien kæmpes der. Et Modstandscentrum ligger i Østserbien, et andet i Landets vestlige Del.

De nationale Styrker har ofte Tab, men desuagtet breder Oprøret sig uafbrudt.

Selv Kvinder deltager efter gammel serbisk Skik i Kampene. Efter en Træfning i Bjergene i Østserbien fandt man blandt de døde 3 Kvinder, det 3 Folkeskolelærere der iført Mandstøj havde deltaget i Kampen.

Den serbiske Regering der residerer i London meddeler at mere end 50,000 Serbere allerede har meldt sig under de nationale Faner.

::::::::::::::::::::::::::

Mon ikke Amerika trods alt, kan klare sig mod et Europa der er saa " ENIGT".

Mon ikke et Amerika, der er allieret med 4/5 af hele Jordens Befolk- ning, tilsidst er i Stand til at knuse Voldsmændene, enten de saa er "ariske" Tyskere, sortsmudske Italienerne eller gule Japanesere.

Vi er overbevist om at, baade Hitler, Mussolini og de japanske Morder- liggænder længe kommer til at fortryde at de nogensinde, ledet af deres Røverinstinkter, indlod sig paa at overfalde deres Naboer.

-O-O-O-O-O-O-O-O-O-O-O-O-

Vi fortsætter hermed vor "Blaa Bog" med Navne paa Landsforradere,
5' Kolonnefolk og andre udanske Personer:

Restauratør C.Aagaard, Røde Vejrmølle Kro pr. Glostrup.
Translatør & Jødeforfølger Aage H. Andersen (den danske Julius
Streicher), Raadhusstræde 17, Sdr. Fasanvej 93.
Skomager Andersen, Humlebækgade 46.
Blikkenslagerm. H. Almind, Søpassagen 3.
Redaktør Erling Bache, Jacob Erlandsensgade 1.
Redaktør Helge Bangsted, Borgevej 36, Lyngby. (Reuters Korrespondent
indtil 9' April 1940).
Cyclehandler V. Bauch, Sdr. Fasanvej 95.
Kapelmeister Axel Bendix, Gl. Kongevej 74.
Fabrikant K. Birch, Veronikavej 16, Rødovre. (Fru Birch er Næstfor-
mand i Rødovre Husmoderforening).
Grosserer Blume-Knudsen, Palægade 5.
Forvalter H.E. Davidsen ("Westerbye") Thyregodsvej 19.
Filmstekniker Paul Eibye, Ordrup Jagtvej 73.
Frantz Eklund (Kolonnieintendant D.N.S.A.P.) Præstelangen 7.
J.P.T. Grønlund (Elektrikermester Kastrup Lufthavn) Harrestrupvang 1.
Ejerick Hansen (Damekonfektionsfab.) Strandhavevej 43, Hvidovre.
Gross. S. Kiilerich Hansen (Westerbye) Dalgas Boulevard 46.
Kontorchef Anker Heegaard (Krak's Vejviser) Gustaf Adolphsg. 6
Operettesangerinde Sophie Finn Hoffman, Rømersgade 9.
Gross. Erik Jæger, Danmarksgade 1 B.
Købmand Øster Jørgensen, Peter Bangsvej 49.
Ragna Kayser, (Konfekturf. forr.) Strandvej 72.
Forretningsfører Kjeld Kjeldsen (Artistforbundet) Ryesgade 38.
Disponent P. Kolvig-Ravn, Gardes Alle 7.
Fru Britta Lohse (Korsetlager) Nørregade 26.
Repræsentant Otto Lønshov, Bagsværd Hovedgade 54.
Banksekretær Thor Marstrand, Mariendalsvej 32 C.
Gross. F. Banner-Jansen, Jægersborg Alle 31.
Bagermester L.H. Mulvad, Nørrebrogade 222.
Assistent J. Fogh Nielsen, Italiensvej 58 (K.T.A.S.)
Dr. med. Reidar Schroeder (Klinik: Jarmersgade 2) Sortedams Dossering 103.
Økonoma Frk. F. Skibsted-Hansen, Ingeniørkasernen, Ryvangs Alle.
(Fortsættes).

.....

VI SPØRGER:

Har Skomagermester H.C. Hansen, Finsensvej 30, været med til at valte
andre Statuer end Digteren Goldsmidt's i Allegade?
-0-0-0-0-0-0-0-0-0-0-

Kender S.G. Gruppefører Banner-Jansen, Hostrups Have 6, Mon noget til
Ildspaaattelsen i Synagogen Lørdag d. 20' Dec.
Det er jo ikke første Gang, Nazisterne optræder som Brandstiftere,
tag for Eksempel Rigsdagsbranden i Berlin.

Apropos Banner-Jansen. Denne noble Herre optræder som Skoleleder ved
N.S.A.P.s Aftenkursus for S.G. Gruppen. Der undervises bl. andet i:
Klasse A. Teknik og Teori.
Klasse B. Selvforsvar & Knivkastning.

Kommentarer overflødige.
Hvorfor syes der i Øjeblikket i København 100,000 tyske Uni-
former med Dannebrog paa Ærmet?

-0-0-0-0-0-0-0-0-0-0-